

„ДОБРУЖА“ — це издава всяка
Събота.

Цѣна за абонемента:

за година 12 лева
за 6 месеца 6 „
„ 3 „ 3 „
За обявления се плаща 10 ст. на редной редъ
за първопечатане, а за всякой редъ при послед-
дующе печатане по 5 стот.
Единъ брой 20 стотаника.

ДОБРУЖА

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И НАУКА

SAPIENTI SAT!

ОРГАНЪ НА КОМИТЕТИТЪ „БЪЛГАРИЯ ЗА СЕБЕ СИ“ ВЪ ВАРНЕНСКИЙ ОКРЪГЪ.

Всяко що се отпаса за вѣстника се
праща до редакцията въ Добричъ.Ржониси назадъ не се връщатъ.
Неплатени писма не се присматъ.Въ Варна представителъ на редакцията е
В. Божилковъ който и ще получава обявления
за печатане.Ара-
и не
про-
помъ
дни

Добричъ, 23 Януарий.

Положението.

Тъмнитъ облаци надъ Европейскитъ поли-
тически хоризонтъ не сж се разсипали;
мъчителната неизвѣстность владѣе на всѣхъ;
предположенията и мислитъ на дър-
жавници, дипломати и на вѣстници
се съблъскватъ, противорѣчатъ си и все си
оставатъ *предположения*. Дневниятъ въпросъ
е все сѣщия — миръ или война? Всѣхъ
слѣди сж бдително око, и най-малкото дви-
жение на коя-да-е войска, провѣрява, раз-
членява и тълкува, какво казалъ Бисмаркъ
или Вилхелмъ, какво писалъ Русскій царъ
на Московскитъ губернаторъ, какво нишалъ
този или оный офицеръ въ вѣстникъ, и отъ
туй прави заключение по своему: „мирътъ
е осигуренъ“, пише единъ, „войната набли-
жава“, говори другъ. Кое е истинното, кое
да повѣрваме? — Ако слушаме думитъ и
увѣренията на официални лица и държавни
глави, трѣба да приемемъ, че войната ще
се избѣгне, въпросътъ ще се рѣши миро-
любиво, мирътъ ще се осигури и всичко
ще утихне. Обаче, сериознитъ хора не тѣй
лесно се довърватъ на голитъ думи; тѣ
гледатъ дългата, защото думитъ можатъ да
преслужатъ само за замазване на очи, а
дългата сж, която показватъ кой, какво върши
и какво иска да постигне. На думи ний
слушаме, че всѣхъ се стрѣса отъ ужасътъ
на обща война и отъ нейнитъ послѣдствия
и човѣкъ би си помислилъ и повѣрвалъ, че
ржководящитъ сѣдбицитъ на народитъ ще
покажатъ крѣвта на хиляди невинни. Нъ
ако погледнемъ на приготовленията, които
правятъ великитъ и други държави въ Ев-
ропа, непрѣменно трѣба да додемъ до за-
ключение, че не мира се осигурява, а се
приготвява подземенъ огънь, който въ
недалечно бъдеще ще избухне съ всичката
сила на своя ужасъ! И дѣйствително, какво
значи това, когато Русскій царъ пише въ
писмото си до Московскитъ губернаторъ:
„мирътъ ще се упати тази година и по-
слѣдующитъ години, и въ сѣщото врѣме
правителството му дава заповѣдъ, както съ-
общава Вѣстникъ на Лондонскитъ в.
„Таймсъ“, да се съгледатъ три военни
тѣла въ Бессарабия, второто Кавказско
военно тѣло, което е отборъ на Русската
войска, като гвардията, и което никога не
е оставило Кавказъ, да тръгне за Австрий-
ската и Румънската граници? Русска Полша
е прѣблѣнена съ войски, а телеграмитъ отъ
тамъ до „Correspondance politique“ извѣ-
стиятъ, че напоследъкъ се заблѣждали силни
раздвижения на русскитъ войски и интен-
данството се приготвявало да посрѣщне
още двѣ дивизии, които щѣли да присти-
пятъ въ Дубно и Ровно. Отъ Кра-
ковъ пъкъ телеграфиратъ до „Temps“,
че главнитъ складове съ войсковитъ про-
дукти и муниции въ Варшава се били из-
поси на пограничнитъ мѣста, гдѣто се на-
мѣрвали войскитъ. Отъ друга страна и про-
тивоположнитъ лагеръ не стои съ сжрпнати
рабѣ, догдѣто императоръ а старий Вилхелмъ
изразява прѣдъ прѣдседателя на Ландетага
надѣжда, че мирътъ ще се упати, и Би-
маркъ се произнася прѣдъ гостенина си изъ
Хамбургъ: „Азъ се надѣвамъ, че не ще има-
ме страхъ за война прѣзъ 2—3 години, а
относително текущата година азъ съмъ на-
клоненъ да *предполагамъ* това съ още по-го-
лѣма увѣренность; нъ истинна е, че азъ *отри-
цамъ* това и прѣзъ 1870 г., и при *все* то-
ва *работитъ* *взеха* *тогава* *своето* *друж-
бство*“, — Германското правителство прѣд-
полага набързо да свика 800,000 стари
войници и да ги присѣдини къмъ народно-
то опълчение, като вторий призывъ, а Съюз-
ний Съвѣтъ се занимава и приема проектъ
за заемъ за военна цѣль и това става да-
тъ тайно. А въ Австрия, както заявляватъ
по-официалнитъ военни органи, като „Ар-
ме и дъ Маринъ Цайтунгъ“, всичко у тѣхъ
било готово за война; Хабсбургската монар-
хия не въбвало да чака да настане згод-
ния за Русия случай а трѣвало да свѣршатъ
сѣ нея и да извлѣкътъ полза отъ
голѣмитъ си приготовления Не оста-
ва назадъ въ това отношение и нашата

сѣсѣдка Ромъния. Тя, като вижда, че и надъ
нейната глава виси опасность, употребля-
ва всички военни сръдства да бѣде готова
за неизвѣстнитъ день на общата свадба. При
горнитъ, като прибавимъ и послѣднитъ съ-
бития, именно: арестуванитъ на пѣкон
Французи отъ страна на Германското пра-
вителството; конфликтъ между Руссия и Ро-
мъния, по който телеграфическитъ извѣс-
тия сж доста противорѣчиви; подновяване-
то въпроса за испаряване въ България Кап-
танузина да въвежда „редъ“, и мисълта
на Руссия да постави на Българскитъ тронъ
пѣдарина Карагеоргиевича, — ще видимъ, че
положението на Европа въ политическо от-
ношение ни най-малко не се е улеснило, то
е въ свѣршенна неизвѣстность, въ каква-
то продължава да е отъ двѣ години насамъ
и повечето признаци сж за война, отъ ко-
лото за миръ.

При таквото положение на работитъ, ес-
тествено се поражда въпросъ: ний — Бъл-
гаритъ, които най-много ни интересуватъ
сегашнитъ събития — какво трѣба да пра-
вимъ? Въ отговора на тоя въпросъ се за-
ключава нашия политически животъ или
политическа, ако не и национална, смъртъ.
Не трѣба да забравяме, че борбата е по-
вече за нашата черта, че чернитъ облаци
се вилтъ най-много надъ нашето отечество,
че една най-малка погрѣшка отъ наша
страна може да ни завлѣче безвъзвратно въ
бездѣлната бездна. Ний трѣба да оцѣнимъ
общото положение, особено своето, да се
въошеушимъ съ истинскитъ патриотизмъ,
искрено да забиколимъ Трона на Негово
Царско Височество, да поддържимъ правите-
лството, да се сгущираме и, ако настане
момента, като едно тѣло да застанемъ про-
тивъ грозната бора. Нека внимаваме добръ,
за да не се каемъ безполезно единъ день.

Какво мислятъ пѣконъ отъ князкрадцитъ.

За да се разбере, че авторитъ на 9 Ав-
густъ се много излъгани, отчаяни, нишманъ
и, че сичко това тѣ се го работили по дик-
товка, при натискъ на влияние и обща-
ния, може да ни послужатъ и писмото на
капитанъ В. Кърджиевъ, което той е пра-
тилъ изъ Петербургъ на родителитъ си въ
Шуменъ, една или двѣ седмици прѣдъ бунта
въ Русчукъ и Силистра. И прѣдставете си,
че този офицеръ е билъ гоненъ и пснж-
данъ отъ Русскитъ офицери следъ ко-
ето отива да служи въ усонната Источна
Румелия, а пъкъ подиръ нѣколко години —
да ковопра княза за хатѣра на самитъ
тѣзи Русси. Обстоятелствата на това про-
мѣние се разнообразни, нъ тѣ сж факти,
който е достаточенъ да ни даде да разбе-
ремъ неговата умствена несъстоятелность.
Подобно на поручикъ Наковата историйка.
Батембергъ го прощава за миналитъ му
грѣхове, а за благодарность пъкъ той го
коввопра до Рени. По 9 Августъ той билъ
началникъ арсенала въ Софий, не му се
паднало да ковопра Батемберга, а по на-
диръ, заедно съ помощницитъ си офицери
и юнкери, арестуванъ въ Силистра. Сега е
тамъ, гдѣто се и неговитъ другари — отиде
въ Петербургъ да получи общаното отъ
богнията на свободата, да свѣрши акаде-
мията. Бѣдѣщото му го е отчаяло. Ето какво
пише: „Кажете на брата ми (офицеринъ),
каквото и да прави, нъ да не се памиса
въ нищо. Нека гледа на сичко, що стана
отъ върха на Илчева Баиръ. Нека си про-
чете баснята за гърнето и котела, които
трѣгнали да пжтуютъ заедно. Азъ постра-
дахъ и изгубихъ много, нъ вече съмъ се
увлекалъ. Ще гледамъ изгубеното да го до-
такмъ съ свѣршването на академията. Въ
онова врѣме азъ трѣбваше да приема отъ
дѣлтъ едното: или да се присѣдиня къмъ
тия, които искаха испѣжданитъ на Бате-
мберга, въ което тѣ виджаха спасението на
България, или пъкъ да бѣда уволненъ отъ
длъжностъ. Така ни убѣждаваха или, по
право заповѣдваха, и ний мисляхме, че Рос-
сия гони честна цѣль. Нъ когато, слѣдъ
испѣжданитъ на Батемберга, Руссия не на-

прави това, което обѣщаваше — не призна
сѣдиненитъ, не се съгласи за избиранието
на кой и да е новъ князь, — азъ рѣшихъ
да не се вече замисамъ въ нищо и да не
постѣвамъ тѣй, както сега постѣватъ нѣ-
кои мои другари. Ний сме много излъгани
отъ Руссия. Бендеровци, Груевци не могатъ
иже да се помиратъ съ положението си —
„испѣдени офицери“. Тѣхния инатъ имъ
дава иже сили за да работятъ.“

Наистинна, за съжаление сж тия нещастни
автерчета на грозния 9 Августъ, нъ ний
трѣба да ги прѣзираме, и при първото срѣ-
шане съ тѣхъ да пжнемъ на лицата имъ.
Казватъ, че историята е огледалото на единъ
народъ. Въ нашата история има доволно
такви примѣри на грозни прѣврати. Може
би нашитъ автерчета да не сж я и прочи-
тали за да могатъ да се ползоватъ отъ нея.
Тѣ, заслѣпени отъ егоистични цѣли, отъ
жадность за властъ, по диктовката на вдѣх-
новение, посмѣиха да се подиграятъ съ честта
на България, искаха да я продадатъ като
собствена мушия. Нъ плесницата имъ се
даде, тѣ се распыляха, подиръ което слѣд-
ствията сж сѣкиму извѣстни. К.

За развѣжданитъ на горитъ.

„Чл. 6. Всяка община е длъжна да от-
гледва и да държи въ добро състояние по
една гора, не по малко 1/10 частъ отъ цѣл-
ното количество на разработнитъ и нераз-
работени земи. Ония общини, които нѣ-
матъ никаква гора, или я иматъ въ по ма-
лакъ размѣръ, по указанието на горското
управление, сж длъжни да си насадятъ нова
гора въ разстояние на десетъ години, отъ
издаването на тоя законъ, като посѣватъ
сѣйка година по една десета частъ отъ про-
странството, което е опрѣдѣлено за поса-
ждане.“

Само този членъ отъ закона за горитъ,
приетъ отъ Народното Събрание въ редов-
ната му сессия прѣзъ 1883 година, доказва
най ясно, че, както правителството, което е
внесло подобенъ законъ въ Събрането,
така и прѣдставителитъ сж оцѣнили и у
насъ значението на горитъ. Трѣбва ли иже
да се расправи, че добръ отглежданитъ гори
иматъ грамадно влияние върху измѣненето
на климата въ една страна, а слѣдователно
и върху нейното плодородие. Трѣбва ли
да се казва, че ози народъ, който не пазитъ
горитъ си или не ги развѣжда, — самъ си
приготвя нещастията за възбѣждане? Това се
е добръ съзнало у всички образовани дър-
жави, и за доказателство на това служи до-
бритъ състояние на горитъ имъ. Горитъ въ
Европа изглеждатъ повече като особени гра-
дини.

У насъ това не е така: горитъ
си се намиратъ въ първобитното по-
ложение, относително отглежданитъ. До
колкото помня, у насъ има само една
образцова гора при Османъ-Пазаръ, нъ на
да ли нѣкой ще повѣрва, че тя е посадена
отъ човѣшка ржка. Върху испълненитъ на
горѣприведения отъ „закона за горитъ“
членъ иже и не се е помисляло. Най-го-
лѣмото доказателство е, че готовитъ гори
отъ день на день сж губятъ, отъ колкото
да се садятъ нови; нъ това положение трѣ-
бва да се измѣни. Горското управление
трѣбва да побрза съ раздѣлението на го-
ритъ, съгласно членове 1-ий, 2-ий, 3-ий и
4-ий отъ „закона за горитъ“, и на оцѣни
общини, които нѣматъ свои гори, да опрѣ-
дѣли мѣсто за посаждане нови гори. Това
е повече отъ въпиюща нужда за Добружа,
гдѣто жгитника рѣдко може да намѣри лѣтно
врѣме даже сѣчица за позивка. Горското
управление трѣбва да развие по голѣма
дѣятелность. Съзнаваме, че съ единъ горски
инспекторъ на 3 Округа е доста трудно,
нъ добрата воля може да побѣди мъжко-
нитъ поше отчасти ако не и напълно. Сега,
както се раздѣлени околнитъ на общини,
необходимо е да се поставятъ въ редъ сж-
ществуващитъ общински гори, а тамъ, гдѣто
нѣма, да се опрѣдѣли мѣсто за посаждане
на нова гора отъ общината подъ надзора
както на горското управление, така и на
администрацията. На прѣвъ погледъ това,

може би, ще се види трудно на подобни об-
щини, нъ постоянството отъ една страна, и
отъ друга зоркото слѣдѣние подиръ това
ще успѣятъ, и слѣдъ нѣколко години голата
Добружа ще се покрие съ красиви гори.
Хора свѣдущи расправятъ, че много голи и
пусты мѣста въ Франция — каквато е била
областьта Шампанъ, — сж покрити въ се-
гашно врѣме съ прѣлестни гори. Ние, раз-
бира се, не можемъ да се наваряме съ
французитъ, нито да се ласкаемъ, че въ
такъвъ размѣръ можимъ преобрази земята
си, нъ спорѣдъ силитъ си можимъ направитъ
нѣщичко поше за нашето отечество, стига
да има добра воля; тѣзи воля е архимедо-
вата подпорна точка, за да се прѣобрѣщатъ
блатата въ красиви ливади, а пустинитъ
въ великолѣпни градини. Населението въ
Добружа, което се е окадило и вмирило
отъ горѣнието не тезека, правенъ отъ ек-
спрементитъ на домашния му добитѣкъ, ще
посрѣщне, върваме, съ радостъ подобно ра-
спорѣждане на властъ, и още повече, ко-
гато това ще се извърши на общинска
сѣмѣтка. Трѣбва, слѣдователно, инициативата
да се даде отъ горското управление, което
прѣди всичко ще испълнитъ предписанието на
закона, а бѣдѣщото ще ни покаже, да ли
старанията му ще останатъ разбити у ска-
литъ. Всѣко извинение по пататѣкъ, мис-
лимъ, е само губение врѣме.

Заемаме отъ в. „Телеграфъ“ една кор-
респонденция изъ Петербургъ, съ заглавие
„Россия и Франция“. Ний прѣпечатваме
тази статия, както си е, за да могатъ чи-
тателитъ на в. „Добружа“ да видятъ, какво
е вѣтрѣшното положение на Руссия, а тѣй
сжщо и прѣдположенията ѝ за пѣкакви
си съюзъ съ Турция и Франция за завла-
дѣването на България.

Россия и Франция.

Отъ Петербургъ ни пишатъ, че царя от-
ново едва не станалъ жертва на единъ новъ
комплотъ, приготвенъ отъ нихилиститъ про-
тивъ живота му. Наскоро слѣдъ откривание-
то на този заговоръ, биле арестувани мно-
го офицери, граждани и прости войници. У
Маматова, когото правителството подозирало
биле хванати книжа, отъ които се узнало,
че една мина била проектирана отъ консер-
ваторитъ. И тѣй благодарение на Русската
полиция, автората иже веднажъ се избави.
Да ли поне сега нѣма да се убѣди царя,
че такви сѣрѣбни случаи ще се повта-
рятъ на всѣкъ въ широкото му царство?
Не се знае, да ли царя се е убѣдилъ на
този пжтъ, че той ще бѣде най-злочестия
човѣкъ, най-гонения отъ сигурността си въ
всичкитъ жители, що населяватъ колосална-
та му империя, до като не се съгласи да
даде на Руския народъ политическа свобо-
да, която въ кѣсо врѣме ще го направи на-
ция, уважаема и обична отъ цѣлий свѣтъ.
Кой може да се надѣва за подобно нѣщо?
Царя е твърдъ сѣрѣбливъ, нервитъ му сж дос-
та много расклатени, отъ както се е доко-
палъ въ испълненитъ на наслѣдената отъ
него грамадна властъ. Подъ влиянието на
нервическата си система, този императоръ,
който е законъ въ месо и кости за подани-
ницитъ си, — всяка минута може да обвини
една жестока война на Европа. Всичко то-
ва зависи отъ него. Въобразете си, че рес-
публиканска Франция подава ръка на този
человѣкъ. Разбираме това да го върши една
частъ отъ Французскитъ народъ, който иска
да възвърне въ Франция една монархия или
диктатура. Французскитъ вѣстници даже ни
извѣстиха, че сина на Парижскитъ контъ и
сина на графа д'Шартръ имали намѣрение
да постѣпятъ на служба въ Русската им-
ператорска гвардия. Това нѣщо е твърдъ
естественно: за таква Франция съюза на
Франция съ Руссия е твърдъ възможенъ.
Кажете, по права Бога, може ли да бѣде
такъвъ съюзъ съ единъ такъвъ народъ, кой-
то лѣжи и пжшка подъ каприциитъ на единъ
человѣкъ? Днесъ царя симпатизира на Фран-
ция, нъ утрѣ той може да симпатизира на
Англия, Германия или Пруссия — всичко зависи
отъ обстоятелствата. Отъ Цариградъ ни съоб-

пей и които никога няма да оставят като вас хора да се подиграват с пейната чест и доверие. За сега толкова, и ако стане нужда — до палти повечко.

Г. Стойнов.

ЛЪТОПИСЬ.

— Научаваме се от вярно източник, че Негово Царско Височество Княза ни, в пръвначието си в г. Пловдив, е приел на официална визита Австрийски и Английски Консули.

— Слухът, че Нейно Царско Височество Княгиня Елиментина, щяла да пътува за Цариград икогнито, е лъжлив. Нейно Височество и до днес се намира в г. Пловдив и чака си съпруга — господаря ни, да се завърне от обиколката си, за да замине заедно за столицата.

— Слух се носи из града, че главния шеф на «Новата», който с подписа си инициала К., щял да иде да се срещне с г. Стамболова и бай Захарию. Едни приятели искат да ни уверяват, че църквата на това му пътуване е била да се моли, за да го назначат началник на отделието при едно от министерствата, за което му действително и Варненския български Мислен; а други пък твърдят, че църквата му е била да интригува пръв казанител, че пишущият в «Добружа» сж против днешния режим и че църквата им била да си имат министерството, та да заемат мястото му. Ни върху това няма нищо да кажем, понеже мислим, че хората при които ще да иде г. К., познават, както него, така сжко и всички тия, за които той ще интригува. Наистина, колко смъшени и чудни станаха хората около «Новата»! Живи да ги оплачат, когато видиш, че интригит им не струват пари, а пък тй ги е срам и на улицата да се покажат!

— От София ни известяват, че пръв няколко дни статистическото бюро е издало два значително големи тома по търговията в Княжеството ни за пръв 1883 г. Тези два тома биле издадени от сегашния директор на статистическото бюро П. Славов. Ни познаваме много добре това лице, а за то не можем да замислим да не кажем, че ако е издало лице, което да е занимавало достойно тая длъжност в това толкова занемарено урвждение, то той е именно, г. П. Славов, който с такава достойност занимаваше и длъжността пръвдатель на Софийския Окръжен Сад.

— Както героя на Испанския списател Сервантеса, Дон Кихот, е бил комичен в своите похождения, така сжко се показват в всичко и бумагомарачит около «Новата». Тй пускат нщо, ама че не истинствта на това може да се провери по един най лесен начин и че това може да ги представи за карикатури, за това тй не искат и да знаят. А че пък и защо им трябва да знаят? Хора, у които се е прижило вско чувство на срам и приличие, или, иначе казано, хора у които съвестта е станала абаност, ще ли се срамуват? В един от броевет си тия герои около «Новата» казват, че Новоселския пръвдатель, А. Байчев, бил изруган и омакарен за нападение черковата в бившето Народното Собрание. Ни обявяваме на все-

услухание, че това е подла и мизерабна лъжа, защото в ръчта си г. Байчев не се е коснувал до черковата, за което могат да засвидетелстват самит дневници на събранията. Ако има да е говорил пщо той по това, то е, дто той е искал намалението числото на владити и на заплатата им. Но при все това в този въпрос той е бил пак поддржан от повечето депутати, па даже и от интелигентния свещеник Франгов. Ни мислим, че г. Байчев е изпълнил една патриотическа длъжност, като е подигнал този въпрос. Че защо ни сж нам толкова владити и да им се плаща толкова сжко? В Русия, страна, която брои около 100 мил. народ, и главното че тя се показва за най екзалтирана православна страна, че пък има два митрополита, па какво остава на нас? Кажете молим ви се: не е ли скандалозно, щото един владика, който е без образование и без фамилия да получава 8—10000 лева, а един човек, па когато гждит сж гили по десетина петнадесет години в училището, и пак, като се върне, да му се плаща мсечно 250—300 л. Ако е работата да се покажем, че сме екзалтирани християни, ще кажем, че, за да бъде един народ истинно християнски, не се стои в числото на владити, а от тхното качество. Повдението, което държат повече от тх, е по врдително за християнството и националност ни, отколкото ползно. Да се уважават тй, но когато паят првстижа на расото, на килимбата, на мантията, па лскавия жезъл, па прекрасна митра и пр. А я каже какви сж тия владити: Носиов, Симеон, Климент и пр.? Че та ка ли ги учи христовото учение? Учудваме се пий на акъла на тия хора, как сж се усмврили да защиават едни првдатели кишиши. От гд се е зель подобен клерикализъм от новистит, особено от главния редактор, който по достоврни свдвния от Сивен и Стара Загора, е проповдвал атеизъм. За сега ще кажем само това, че, ако бумагомарачит около «Новата» живяха не в Варна, а другд, то ни щбме негрмено да им рекомановаме да дождт в Варна да се лкуват.

Ввстник «Свобода» обнародва една педагогическа статия с заглавие: «Првобразование по учебното ни дло». Автора на тази педагогическа статия, като се пахва да укаже, какви трябва да бъдат у нас училищата и, като въстава против избораемостта на инспекторит, страшно ни очуд с ограничит си недомислени сждеши. Четохме ни с пай дълбоко внимание от край до край тази статия и не видхме в нея нищо друго, освн обскурантизм, легкомислие и неоснователност; особено боси ни се видяха мотивит, които той привжда да обосва избораемостта на инспекторит. Смбмо можем да кажем, че г. автор прави това не от втршно убждение, а от това, че нко инспектори му сж не симпатични. Кога му дойде врмето, ни ще да поговорим па подлъжко за въпросната статия.

— Хората около «Новата» се надпрвват с извиредната си усрдност да услужат. Горкит хорица, пртвжават способности, и па, нали няма кой да ги оцни! Да бха в Матушка Россия — ведна биха се удостоили да бъдат назначени па важни длъжности в III-то отделение, па и нщо лскавичко — Станислав или Анна па шно биха заслужили тй. Пу-

ста младеж, пада й се да я бият в Россия, и тя иска да се мри с опитани дятели! Няма ли и Българското правителство да зема мри против тази младеж, която няма поне характер? Питат се новистит.

— Я ги гледай ти: Новистит разбирали и от византийщина. Помисли тй, че, като кажат за приятелит около «Добружа», че се готвели да нападнат бай З. Стойнов, този послдний току ще спокне ще поврва и хайде «Добружа» в морето. Търсят приятелит Новисти да се подмажат нкому, другого да похвалат, дано по този начин се поакрпят. Не, не! каквото и да е, н трбва пкак да се каже, за да се скомпромитира «Добружа», а то нтъ работата им е шутата. Ние им сивмаме капак и викаме: Напрд, г-да, напрд, не ви заиваваме!

— От първоко дни насам врмето поомбна, и населението от пащата околия, което доста се бше угрижило за положението на добитъка си, почна да добива кораж. Зимата, която йше не сме првполовили, дйствително не бше от най тжнит, н, както бше се уловило населението без храна за добитъка си, па причина на недобрата жетва, — даде да се почувствова тжестта й. Хората, които сж били из околията, ни разказват, че и много семейства търпят осжидност от храна.

— Научаваме се, че г. Министр на Правосдието е вече назначил помощници сжди при тия мирови сждилища, гдто има много отложени дла. Ни не можем да знаем, да ли г. Министр ще да назначи помощник и при Добричкия мировой сждия, но желателно било би да се назначаше и там един помощник. При това мирово сждилище, па причина на голмнатата на околията от една страна, а от друга, па причина на срт-пазари, който става вска неделя, постжават толкова много дла, а особено за кратения добитък, — щото е потрбно да има един градски и един околийски сждия. Ако свдвнията ни сж врни, при това сждилище имало толкова много дла, щото няма се никаква наджда, че ще могат да се свршат, тй като сждията пмал възможност да извршва даже дневнит постжающа. Ни смбем да върваме, че г. Министр на Правосдието ще да изучи този въпрос и, ако се укаже нужно, ще да испроводи и там един помощник сждия.

— Г-не в Чирпан. Казвате ми ви, да урвдмо подвдомственит па вашия приятел Козарова, директора на тукашната мжска гимназия, че той не само че нмал свдствство за свршване на висше образование, н, даже и за свршването на срвдно училище. Това ни от друго място подочухме, научихме се йше и му вървахме, н сега се уверихме йше по добр. Ти като казваш, че този господин бил в Виена, но е стоял само една година и то туку-така, като прибавяте, че ако съм имал сумнше да съм се справял у благодателя му, който го изхржал в Виена. Позволи ми, мой Браино, да ти кажа, че в този случай ти се показваш малко курпозен. Нима ти мислиш, че това нщо не знае всеки един в Варна? Знаят го учителит, знае го интелигентията, знаат го и гражданит, но няма какво да се прави. Аз даже бхх слушател, когато един разправяше за него нщо още повече от това, па се ограни-

чил само да му заблеля, че доволно е да умбеш да поставаш себ си комуто трба, и всичко е възможно. Това толкова не ме очудва, колкото слуха, който е почнал да циркулира от нколко дни на насам из града, че той щл бил да бъде назначен началник на отделието при Министерството на Просвщението. Това твърд не ми се, защото, спорд, както ни разправят нкои приятели, той нмал никаква претенция там.

— Който не е чел Арапската повесть «хила и една нощ» и не е слушал «халима», той нека да прочете «Нова България». Като автора на помбнатит повесть се занимавал само с едни фантастически и глупи нща, с такава сжко се занимават и редакторит на спомбнатия паскви. Ви помислил човек, че тия хора или има да плащат на Михая или пък, че могат па куфалници им не е здрав. В това, което тй пишжт се заблжда само едно: да измислюват фантастически нща, — както правят вобще душевно разстроит хора, — и да ги прдставляват в безграмотна и не свързана форма. А най печалното е това, че в реда на тия влизат хора, които занимават много тжко и делактно положение. Прочетете само с внимание това, което тй в 12 брой на встника си пишат за «Добружа» и ще да се уверите напълно в това, което говорим. Казват тй, че встника ни в послдния — 11-й брой, е пртърпел една метаморфоза и изезание, па причина на това, че нкои буйнички и нетрпливи приятели искали да хвърлят маската и излзят србко З. Стойнова и умразното правителство (!). Позволете ни, господа Новисти, да ви кажем, че това е колкото подло и безчестно, толкова и мюзевирско, защото ни нямаме никаква маска и че нмаме защо да излизаме против З. Стойнов и правителството, защото пишущит сж много повече патриоти от Вас и това тй имаха възможност да докажат от 9 Август не само еден път и че тй па вско едно правителство, което има првд вид спазването интересит па страната, гледат, както трба вобще да се гледа. Ни пишм това, което чувствуваме и което трба да пишм. Ако не бхмме ни такива, нмаше като Вас да пишм, че уж поддржаме правителство и незнаем ког си, а пък по улицит да говорите, че сте пащали и от либерализъм и от консерватизъм и че най хубавото е да дошла Россия.

Знайте, че ни не се боим от никакви интриги и клюкарства! За доброто и истинната готови сме ни па всичко. Защо ви не излзете с факти да докажете, че ни сме против тия нща, в които така изутски ни обвиняват? В това ли се състояла нашата ненавист към бай Захарию и правителството, за гдто указваме на Варненскит граждани да се пазят от вас като от крастава коза, защото нмате нищо идеално, нищо принципиално? Или най сетй гдто ви е мжко, че не сте набрани за депутати — за име и пр.? Ако в тия нща е маската, бждете уверени, че ни няма никогаш да я хвърляме, и че няма да прстанем от да не ви пибаме и не показваме какви безчестници и шарлатани сте. Ако има кой да приготвяла на правителството и па пародит ни интереси, то сте ви, защото за неудовлетворение принципит ви, — катобеси сте станали към него, и за достигане па извстни мелочни цли, не се посрамите да идете в митрополията па народ, който е бил и ще остане винаги

таврнх и сега май ще ви присдне и не се возадавите! — Турцит се заслиха още повече. Динката: да-а-а! да-а-а! — Дд Иванъ повтаря и поетря — равна едного от тх, и Турцит грабват ранения си другар, првз гана, — првз крака, сжкват да бъдат. Дд Иванъ и Динката си прбвират всичко, наговарват кони и мна в село. На другия ден в О-ца дошла забити (жандарми) да разпитват, кой е равил миналия вечер, при Черковнищата чашма, еден царски човек — Колжията Юсеин-ага. Тола било Недзлен ден в Динковата кръчма. Забитит, като нахрили там само кръчмарчето, назвали му да каже на кмета, да събере, свлз черкова, по-отборнит селени в кръчмата и да ги чака дод се върнат.

— Динковата кръчма бше изгзла из калта па па Грвненскит и Дрвновскит майстори. Положението й срвз село, край главната улица, добродушието и честността на господаря й я направиха прочура не само с хубаво й вино, пелинаш и ракия. Не! Тя бше и повече. В нец, че не ще, се спираше вс патиц, вгзвал в селото; йше повече от О-скит митиншки стражари, които по О-ца, по цлз ден вислха и пиянствуваха в кръчмарската градина. Ту-

на бше свртлещето на кмета и сждит от селото; тука се присждаха виновнит; тука са пазаряваха даскали, овчари, падири и говедари. С една ръч, тука, при желзната соба, првз оаницата на кръчмарското столче, се рбшаваха сждити на нашето село. Като влзеш от улицата в кръчмата, нахсено, на отсрщната страна в кмета, првд очит ти се испрча до нмай-малк упушената каседжийска камина, като прггрбенъ сталец. До желзната соба, срвз кръчмата, нмаше до 20—30 низки, триграки столчета. Самата кръчма се освтялаше от четири закитени прозорци, па един на вска страна. По опушенит до пмай-малк греди, чавлв лсно можеше да сзър много влзелчета с говедарски, винарски били и впти от пелин. На друга страна — забодено трионче с сврвдчето и теслата; па трети — касчи с зайча и незнам каква-си йше мазъ все за вуждно врме. По ствнит висха картинит на Султанъ Меджита и минаването на Руснит првз Дунава при царъ Николай. Да ги незнаеш, човек мжно можеше да каже, че това сж картини. Не, тй сж бонти и петната сп от далеч повече приличаха на стари географически карти, градовет на които мухит много майсторски бхм отблзали с силни-

нит си. Каквито и да бха тзи картини, сравнени с онази, що висше до камината над Динковото орково чекмедже, бха нищо. Това рвко произведение знайте ли, от кой ръчниц б изгзло? Няма да поврвате, че то е плод на най-стария Динковъ син — на Стояна. И, наистина, чудно рвко работа бше този портрет, и, ако не бше написано отлол па празната хартия: «Сей лк е на Петр Динковъ» — наврно, щяхте да си помислите, че, па заповд на кмета, там е нарисувал селски шипат, захлупен връх осурджийския кош за да ги гледат вскога селенит на око. За останалото оставям на тебе, читателю, да се досещаш, и да видиш сега, какво е станало с Динката и дла Ивана.

В сжния ден, в трит часа по турски, кога се бха събрали по-замонит селени с кмета, в кръчмата се узонах пак и забитит. Тй распитвах кмета за случаята Динката зарлца да донесат от него една ова ала-сонлия мастика, и, като ни лугъ аз, ни па лугъ мерисал, развля се, захвана да глчи връх кмета, че той не гледа селскит работи, както трбва. «Ний, — каза той на забитит, — неврваме да имаме в нашето село таковиз хора, които да се осмвлят, да дигнат ръка на царскит хора!»

— Какъ може да бле това? ръче дд Иванъ. — Ако би да има таковиз азъ между нашит селчане, сами ще нм сжнем кожата от грба — да видят тй, какъ се бият царски хора! Това трбва да е работа на младит. Пй да му се не види, кога е най-тъмно! Какъв свт станаха туй — днешнит млад, бе?! — Гледаш го пед човек — ланат брада! Устата му па мляко мериса. а се научило да пие итотонъ, вино, и ракия. Незнал, незнай, нш лошо ще ни истгил главата, ако би да има и от нашит селени забъркани в тая каша!

— «Добр!» — се обиди един от забитит, като се б навикал. — Вий сте добри хора. Правете, струняйте, ала гледайте да намърите кривит: Хююмата от нас ще ги нека. Вий ги търсете, и ний ще отидем по околнит села тй сжко да ги дириш. — Така, — кое съ черния, кое съ майсторлжк, дд Иванъ и Динката замазяха очит на селенит и на правителството, и подир една недла всичко се забрави. (свдла).

намъ крайно враждебенъ и цѣлуватъ подложитъ на самозванния грѣхъ владѣя. Ето, гдѣ се подковава авторитета на правителството и ето гдѣ се уронява престижа на националната ни гордостъ. Направете ги главни дѣкари, вметове и началници отделеия и ще видите, какъ тѣ нѣма да се очудватъ на търпѣнието на ония въ София, съ които тия хорица така подло се подигравали. Но какво да правимъ! Да ли Министерството не разбира имъ тая идея?

Но Народното Събрание. Съкратенъ протоколъ.

XXXIV заседание отъ 10 Декември 1887 г. Слѣдъ прочитането поименния списъкъ се указа, че отъ 248 представители присъствуватъ 225, слѣдователно има достатъчно число представители. Подпредседателя г. Славковъ откри заседанието часа по 2 сл. плади.

Секретаря г. Пеневъ прочете протокола отъ миналото заседание, върху който нестанаха никакви измѣнения.

Докладчика на Военната Комиссия г. Стойловъ предложи доклада на военно-наказателния законъ. Членове 94—103 включително се приеха безъ измѣнения — спорѣдъ комиссията. По чл. 104 говори Шивачевъ и предлага да се унищожи, понеже е противенъ на 47 чл. отъ конституцията, или поне да се измѣни само за военнитѣ, а не за гражданитѣ. За това предложение говори г. Грековъ, а за члена говори г-да комиссара на военния министъръ, Градинаровъ и м-ръ Стойловъ. Гласуванъ прие се както е въ законопроекта. Върху чл. 105 говори г. Д. Ангеловъ, който предложи да се обясни кои сѫ правата на коменданта и какви смущения могатъ да станатъ. Г. м-ръ Стамболовъ говори за въ полза на члена, който гласуванъ се прие отъ Нар. Събрание. Членове 106, 107 и 108 се приеха безъ измѣнение. Върху чл. 109 говори г. Грековъ, който предлага да се обясни по-точно тоя членъ. Г. м-ръ Стамболовъ предлага да си остане тъй, както си е въ проекта; гласуванъ прие се отъ Нар. Събрание. Членове 110—119 включително се приеха безъ измѣнение. По 120 чл. говори г. Тончевъ, който предлага да се разбере, че долнитѣ чиновъ не се наказватъ, освѣнъ когато изпълняватъ служебнитѣ си обязанности. Г. комиссаръ се съгласи на това. Члена гласуванъ се прие. Приеха се също и членове 121—168 включително, само съ измѣнение, както и другитѣ, щото наказанието, кждѣто е предвидено отъ четири до деветъ години, да се намали и да стане отъ три до деветъ години.

Г. Подпредседателя закры заседанието часа по 6 сл. об., като обяви че на дневенъ редъ за идущето заседание е продължение разискването на сжщия законъ.

Протоколъ

на XXXVII заседание отъ 12-ий Декември.

Засѣданието се откри въ 2 часа слѣдъ обѣдъ отъ председателя Д. Тончевъ. Секретаръ Ив. Златаровъ чете поименния списъкъ на депутатитѣ, отъ които се узна, че отсъствуватъ 28 души отъ цѣлото имъ число. Съкратения протоколъ отъ миналото заседание, като неприготвенъ, остана да се прочете въ слѣдующето заседание. Пристъпи се къмъ дневенъ редъ.

Докладчика на комиссията по Правосъдието г-нъ Боневъ прочете исцѣло на трето четение законопроекта за нѣкои измѣнения, допълнения и отнoшения отъ Врѣм. Сжд. Правила, който гласуванъ съ явно вишегласие се прие. Подиръ туй сжщия докладчикъ чете членъ по членъ и законопроекта за скратеното съдопроизводство. Гласуванъ по редъ приеха се безъ измѣнение членове 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 7. Членъ 8 се прие съ забѣлжката по гербовитѣ марки отъ г-нъ Радевъ, на който г. м-ръ Стойловъ се съгласи, а забѣлжката на г-на Дам. Цѣковъ по отлаганieto на дѣлото поддържано отъ Шивачева не се прие. Приеха се също безъ измѣнение членове 9, 10 и 11. Противъ чл. 12-ий говори г-нъ Шивачевъ, а г-нъ Министър-Президентъ и г. м-ръ Стойловъ говориха за, гласуванъ чл. 12-ий се прие безъ измѣнение, сжщо тъй се приеха и членове 13 и 14.

Слѣдъ туй гласува се и се прие по принципъ на първо четение законопроекта по нѣкои измѣнения и допълнения отъ закона за нотариуситѣ и се докладва отъ г-на Вълпарова членъ по членъ изработения отъ комиссията законъ за повдигане *мѣстната народна промишленост* по предложението на г-на Дюкмеджиева. Къмъ първия членъ г-нъ Дюкмеджиевъ прибавя думата *по възможностъ* станаха дълги раз-

суждания върху тази прибавка. Въ дебатитѣ взеха участие гг. Халачевъ, Видо Монева, Д. Коцевъ, Министър-президентъ, Н. Станевъ, Шивачевъ, Матакиевъ, Куйковъ, Д. Петковъ, Кировъ, Н. Странски, Герчо Ранчевъ, Цвику, Веклиовъ, Бойбашиевъ, противъ Дюкмеджиевъ, докладчика Вълпаровъ за, Министър-Президентъ слѣдъ като прочете съществуващия законъ за повдигане народната ни индустрия и обясни причинитѣ, по които не е можалъ до сега да се приложи въ дѣйствието и слѣдъ като се одобри предложението на Нар. Събрание, че е предпочитателно да се направи една отстъпка отъ 15 на 10% на Българскитѣ търговци-фабриканти, гласуванъ първия членъ падна и г-нъ Дюкмеджиевъ се оттегли предложението. Даде се 5 минутно отпускъ, слѣдъ който г-нъ Каракашевъ покани отъ председателя прочете закона за печата. Гг. В. Монева, Шивачевъ говориха противъ приеманieto на закона по принципъ, а гг. Д. Коцевъ, Градинаровъ, Козинчикъ, Министър-Президентъ и м-ръ Стойловъ за, гласуванъ закона за печата се прие по принципъ.

Г-нъ Министър-Президентъ предлага което Събрание прие да се продължи заседанието и да се прочете закона за печата и чл. по чл. Гласуванъ по редъ членове 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 и 9 се приеха безъ измѣнение. Въ чл. 10-ий 3. Стояновъ изхвърля думитѣ: *поправки или блѣзки* съ което м-ръ Стойловъ се съгласи и Събрание прие. Членове 11—36 включително се приеха безъ измѣнение. Въ чл. 37 стана едно допълнение отъ г-нъ 3. Стояновъ, съ което се дава 7 дневенъ срокъ на прокурора за приготвяне на дѣлото преди то да се даде на разглеждане въ съдѣтъ, на което г-нъ м-ръ Стойловъ се съгласи и Събрание прие. Членове 38—46 включително се приеха безъ измѣнение. Г-нъ Радевъ предложи, г-нъ министър Стойловъ се съгласи и Събрание прие да се допълни закона за печата съ още единъ членъ въ смисълъ, че ако виновния е неспособенъ да заплати глобата, то да поднада подъ наказанието, което предвижда закона за наказанието на мировитѣ сѣдици. Третото четение на закона остана за слѣдующето заседание, което по предложението на г-на Министър-Президентъ се прие да стане въ Недѣля на 13-ий того, подиръ обѣдъ въ 2 часа. За дневенъ редъ на идущето заседание се прие:

- 1) Трето четение на законитѣ: а) за съкратеното съдопроизводство, б) за измѣнение на нѣкои статии отъ потариалния законъ и в) закона за печата.
- 2) Докладъ на бюджетарната комиссия;
- 3) Съобщение законопроекта за инвалидното съдържане на админ. полиц. чиновници;
- 4) Четение разни законопроекти;
- 5) Предложението на Жел. Петкова, на Векилова, Байчева, Стокова и
- 6) Докладъ на прометарната комиссия.

Засѣданието се закры въ 7 часа вечерта.

Телеграми изъ чуждитѣ вѣстници.

Парижъ, 11 Януарий. Въ едно събрание у Хаверъ единъ анархистъ гръмналъ съ револверъ върху г-жа Луиза Мишелъ; куршумътъ се е забилъ задъ ухото ѝ; рапата се види да е доста тѣжка.

Англискитѣ вѣстници одобряватъ успѣхъ на Испания за преодоляване въ Марокко.

Лондонъ, 12 Януарий. Изъ Петербургъ телеграфиратъ на в. "Times", че г. Чорчилъ заявявалъ, какво той не би сръбчилъ въ Руссия военно-любивия чувства, каквито сжществуватъ отъ другата страна на границата.

Мецъ, с. д. — "Лотарингиска Газета" констатира, че Французина ловецъ Барберо билъ обезоруженъ отъ германския митичаръ Хахюманъ върху германска територия, гдѣто г. Барберо билъ стрѣлян на дивечъ, който твърдѣ често се сръбца по тази мѣстность. Двама германски чиновници сж отишли на мѣстото за да направятъ дознания.

Римъ, с. д. — Въ депутатската камара вчера отговориха на запитване г. Криспи заяви, че поради разширяването избирателното право ще стане нужда да се дава възнаграждение на депутатитѣ, но че той трѣбва да се придържа о проекта за парламентарната несъмвѣстимостъ, и съображение на деликатностъ му пречи да въведе тази реформа преди идущето законодателно тѣло.

Львовъ, с. д. — Имаше банкетъ по случай годишнината на полското възстание; единъ ораторъ напѣ здравца за полската и българската младежъ; Българинътъ студентъ Цвѣтковъ (?) иска на български языкъ българскитѣ симпатии за Поляцитѣ. Музиката свири българския химнъ, което се послѣдва отъ ржкоплѣскария.

Берлинъ, с. д. — Съюзни съвѣтъ се о

запимавалъ съ проекта за заемъ за военна цѣль, което трѣбна да бѣде отбѣлжено, като тайна. Агенцията "Волфъ" опровергава мнѣми нѣкои негочности въ вѣстника членъ на "Военната Газета", относително русскитѣ военни сили.

Парижъ, с. д. — Академикътъ Лабихъ умрѣ. Рапата на Луиза Мишелъ е легка. Присъствующитѣ пропускили да избѣгне убиецѣтъ.

Букурещъ, с. д. — Дипломатическо руско-румжиското съгласование не трѣбва да се преувеличава. Пожелали сж нѣкои си да придадѣтъ политическо значение на работа безъ всѣко значение. Единъ служител при руската легация билъ задържанъ нѣколко часове заедно съ други мнозина слуги за изсѣдване, предизвикано отъ едно престѣпление извършено въ Букурещъ. Всѣка алармистическа повинна основана върху този фактъ, трѣбна да бѣде опровергнжта.

Бѣлградъ, с. д. — Поради парламентарни аномалии вчера Скупщината биде растурена; новитѣ избори сж назначени за 4-ий Февруарий.

Вена, с. д. — До "Кор. Политикъ" пишватъ изъ Бѣлградъ, че растурението на Скупщината било предизвикано отъ поведението спрямо правителството на предадната Ристичу либерална фракция. Растурението е било посрѣднично доста благосклонно отъ правителственната партия, която, като притѣжава вече силно болшинство, увѣрена е още, че въ предстоящитѣ избори ще удържи пълна побѣда, а либералитѣ съвсѣмъ ще изгубятъ.

Парижъ, с. д. — Г. Флурансъ е кандидатъ на депутатията отъ Горнитѣ Альпи.

Мадридъ, с. д. — Слуховетъ за въружаванията на Испания противъ Марокко се опровергаватъ.

Букурещъ, с. д. — Русско-Румжиския енцидентъ се счита отъ толкозъ малко значение щото повечето отъ правителственнитѣ вѣстници и не сж говорили нищо по него. В. "Independence Roumaine" казва, че то било на изравнение; а в. "Liberté" твърди дори, че туй изравнение било вече дѣло свършено.

Изборитѣ на делегатитѣ, които сж патоварени да гласуватъ на скоро за депутати отъ третата коллегия сж почти всички благоприятни за правителството.

СМѢСЪ.

— Статистика за войнитѣ въ свѣта. Отъ врѣмето на Троянската война до нашитѣ врѣмена не е минало ни една година безъ война у културнитѣ народи. (За войнитѣ верѣждъ Африканскитѣ, частъ отъ Азиатскитѣ народи и въ Америка до 18-то столѣтие, историята почти нищо не знае и за това при изчисление на войнитѣ, тий не сж взимани на съчетъ). Въ всѣко столѣтие въ тѣзи войни сж погивали до 40 милиона челоуѣка отъ 30—40 годишна възраст.

Отговори.

До Българското Студенческо Дружество "Шипка" въ г. Мюнхенъ. Както е извѣстно на членове на рѣчението дружество, вѣстника ни се издава отъ комитетитѣ въ Варнен. Ожрагъ, които нерасполагатъ съ завидни сръдства, но понеже тѣ, комитетитѣ, съзнаватъ добръ, какви сж сръдствата на българ. младежъ, що се въсчитава въ странство, — Редакцията на в. "Добружа" на драго сърце прие да испраща вѣстникътъ си на дружеството "Шипка", като върва сжщевременно, че и челоуѣтъ му нѣма да се откажатъ отъ да пишатъ сегнѣшъ тогнѣ въ в. "Добружа" за нѣкои нѣща, които иматъ интересенъ характеръ върху нашитѣ работи.

ОБЯВЛЕНИЯ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 70.

Отъ Флотилията и Морската Частъ.

На основание чл. 3-ий отъ закона за публичнитѣ търгове обявява се, че на 3-ий Февруарий т. г. въ управлението на Флотилията и Морската Частъ ще се произведатъ два публични търгове съ тайна конкуренция безъ претържва чрезъ подаване запечатани Оферти за доставянието за издържане корабитѣ и адмиралтейството разни материали за расхода прѣзъ 1888 година а именно: Желѣзо-разно, дѣски, тростъ, масса, разни лой, разни бон, чайки, стомани, заклещи, болтове и проч., която, доставна, трѣбва да бѣде изпѣлена въ течение на 3 мѣсеца отъ дена, когато се утвърди контракта. Офертитѣ ще се приематъ и за двата търга отъ 10 до 12 часа прѣзъ дена. Желаящитѣ да конкурриратъ представяватъ свидѣтелства за честность и удостовѣрене отъ банкова клонъ за внесенния залогъ или на лични пари за първия търгъ 1525 лева и за втория търгъ 1638 лева.

Поемни уловия и подробни списѣци за материалитѣ могатъ да се видятъ въ управлението на Флотилията катадневно отъ 9 до 6 часа освѣнъ непристѣпнитѣ дни.

При това желающитѣ да си иматъ подробенъ описъ могатъ да го поискатъ отъ управлението. г. Руссе Януарий 1888 г.

Завѣдующий Флотилията и Морската Частъ, Майоръ Ангеловъ.

Завѣдующий Домакинството

Капитанъ Драгановъ.

Контрощинъ Гавриновъ.

Варненский Сждебний Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 14.

Подписанный, Ем. Начевъ, помощникъ Сждебний Приставъ при Варненский Окр. Сжд., на II-ий Добричскій участѣкъ на основание испѣл. листъ № 464, издаденъ отъ Добричскій Мировий Сждия и съг. ст. 452, 454 и 465 отъ Врѣм. Сжд. Правила, чрезъ настоящето си, обявявамъ, на почтеномата публика, че отъ днесъ до 31 день ще да продавамъ на публиченъ търгъ слѣдующето недвижимо имущество принадлежаще на Стати Кулишевъ отъ гр. Добричъ, а именно: 1) отъ къщата находяща се въ гр. Добричъ, участѣкъ "Гючери" № 404 двоежажна съ около 1/3 отъ дюлома дворъ. — Долния етажъ: съ дѣтѣ стая, стѣнитѣ камени; горния: съ четири стая и малко салонче, покривъ керемиденъ, стѣнитѣ отъ плетъ; стѣитѣ както на горния етажъ, тъй и на долния послани съ прѣстъ; дълга около тринадесетъ крачки и широка около десетъ. Едната четвъртъ, да се разбира, отъ долната страна (источната) на къщата.

Тови вишеуказано имущество не е заложено никому, а е собствено притежание на Стати Кулишевъ останало отъ баща му и ще да се продаде за удовлетворение иска на Добричскій житѣль Иванъ Драгановъ, искъ, състоящъ се отъ 2600 гр. и др. разности.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката 300 лева, която е направена отъ възискателя. — Желаящитѣ Господа, да купятъ това имущество могатъ да се явятъ всѣкий день въ канцелярията ми на справка, освѣнъ въ непристѣпнитѣ дни.

Гр. Добричъ, Януарий 5-ий день 1888 г.

Помощ. Сжд. Приставъ Ем. Начевъ.

Варненский Сждебний Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 129.

Подписанный, Ем. Начевъ, помощ. Сжд. Приставъ при Варненский Окр. Сждъ на II-ий Добричскій участѣкъ на основание испѣл. листъ № 10627, издаденъ отъ Добричскій Мировий Сждия и съг. ст. обявявамъ, че на 25-ий того ще да продавамъ на публиченъ търгъ, слѣдующитѣ севкестирани добитѣци принадлежащи на Петръ Динковъ отъ с. Пжджлий (Добричка Околия) а именно:

- 1) Четири вола бѣли пай-голями 12 год. по малкия 11 год., сръдния 8 год. и пай-малкия 7 год., оцѣнени по 100 лева;
- 2) една кобила червена на 9 год. оцѣнена 50 лева;
- 3) Конь червенъ на 7 год. оцѣненъ 60 лева;
- 4) Конь черенъ на 8 год. оцѣненъ 60 лева и
- 5) Коня на 3 год. червенъ оцѣненъ за 50 лева.

Надаванетоъ имъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитѣ Господа, да зематъ участие въ търгѣтъ могатъ свободно да дохождатъ за разни справки въ канцелярията ми въ гр. Добричъ ежедневно въ присѣственитъ часове.

Гр. Добричъ, Януарий 18-ий день 1888 г.

Помощ. Сжд. Приставъ Ем. Начевъ.

До абонатитѣ.

По причина, че нѣкои отъ редакторитѣ на вѣстника отсъствуваша отъ града ни, то послѣднитѣ три броя излѣзоха нередовно. Ний просимъ за това извинение и се общаваме за напредъ да бждемъ по-акуратни. Съ настоящий брой свършваме първото тримѣсечие, затова молимъ всѣкитѣ ни абонати, които не сж ни платили да побързватъ и ни заплатятъ. Особено молимъ нашитѣ настоятели, до които испращаме по нѣколко броя, да ни дадѣтъ имената на записавшитѣ отъ тѣхъ абонати или да ни повѣрять останалитѣ броеве, ако сж събрали.

Отъ Редакцията